

scripta non reperiuntur apothecæ subitus domus in via fiscus nam cum eadem una cum dominibus fuerint estimatis, & sub integræ pretio illarum contengit, necessaria non erat specialis mentio, cum certum sit, apothecas sub nomine domus venire. *Surd. con. 38. num. 4. Natt. con. 117. n. 2. Marlian. dec. 92. n. 4. Rota coram Arguell. dec. 42. n. 5.*

Credita vero Mercurii solvenda ab hereditate, nedum in ejusdem dictione aucta non apparent, sed quidem vera, & legitima nam quoad partitam fuit, *50. pro forte censu, una cum fecit. 50. pro fructu solitus illis de Scannardis, de effectiva solutio confit ex publico documento.* Quin urgat, quod hoc debitum contractum pariter fuerit a Lucretia Matre, & Francisci respectivæ uxore, cuius ille est heres; nam Lucretia tantum accessit, & fidejussit pro Franciso viro, qui fuit uxori relevare debet indemnum, ipse diebat principalis debitor, & licet vir pro hujusmodi relevantie obligaverit creditum fecit. *625. provenientem ex venditione dictæ Vinea, & Procuratricem irrevocabilem constituerit uxorem ad exigendum ex dicto credito summam fecit. 550. Summario Fratrum de Sabellis. n. 11. nullibi probatur hoc creditum à Lucretia exactum, prout opus fuisset; nam talis assignatio non importat receptionem insolutorum, sed dumtaxat modum sibi satisfaciendi, ad commodatum tamen, & incommodum signatis, & ideo non liberat assignationem, nisi secuta integræ & totali satisfactione, 17 ex pluribus adductis per Oleam de *cel. ur. p. 1. tit. 7. 9. 3. ann. 18. eum seqq. Leotard. de *ul. quis. 39. n. 5. & 12. Rot. in dec. 392. num. 25. p. 5. & in his preciis terminis dec. 290. num. 4. com. 169. p. 19.* Maximè cum postmodum hoc creditum assignatum fuerit additum inventarium, & recognitum fuerit pro hereditario viri quodque etiam si successe in parte Mercurius exegit, tamen non id fecit tanquam heres Matris, sed in satisfactione creditum fecit. 50. quod potest receptam approbationem bonorum consequi debet ab hereditate Patris vigore assignationis sibi facta per Apolloniam illius heredem, & cum processerit vigore hujusmodi particularis, & creditoris, dici non potest, quod exactio fecerit sub 20 tunc hereditario Matris prout diverso, Bonden, collat. 47. n. 2. & 3. coram Buratt. dec. 207. num. 4. ibique Adden. n. 16. & coram Gregor. dec. 9.**

Aliud insuper creditum fecit. 500. per Mercurium solutum de proprio, sed de pecunia hereditarii Patris, nempe ex pretio Vinea vendite Joanni Antonio Massano; nam cum hujusmodi creditum Massani fuerit Mercurio approbatum, dici non potest amplius hereditarium, sed Mercurii Patrimonium effectum, Rota in recent. dec. 43. num. 11. part. 15. Similiter impugnat nec validum creditum fecit. 520. per Mercurium solutum Petru Paulo Parino, ex quo fuerit posterius creditor Fratrum de Sabellis, ideoque in appropriatione non honificandum; nam cum de tempore dimissionis illius creditoris non ad eius notitia crediti anterioris, Mercurius primo venienti bene solvit leg. ultima. *S. Et si præsumt. C. de *tit. delib. Rota apud Zacob. obligat. Cameral. dec. 202. n. 10. & 11. & inventari. dec. 327. n. 6. & 7. part. 13. & coram Card. Cerr. dec. 167. num. 2. parum obstante, quod hoc Debitum contractum fuerit a Francisco ad obtineandam pacem pro Mercurio filio, qui homicidum paraverat; etenim quotiescumque debito fuit contractum principalipter ab ipso Franciso, & Mercurius non solum simpliciter fideiuit, sed ultra relevantem reportavit a Patre, infraiecti non potest, quin debitum pertineat ad ipsum Franciscum, qui fuit principalis debitor, & principalipter obligatus, ita ut filii solvere coactus fuisset, deberet 23 ab ipso Patre de soluto reintegrari, Rota in recent. dec. 305. num. 2. p. 13. dec. 80. n. 6. & dec. 23. n. 8. & dec. 290. num. 1. eum seqq. part. 9.**

Demum quoad Dotem maternam, super qua iterum infelicitatur, non debere summam fecit. 1500. in societate officiæ cum Sorbellonibus per Franciscum. Virum receperat, *cum eadæ tradita, deinde per Mercurium fuerit pro dñe Apollonia viris, & respectivæ ipsius Francisci filiæ, ut propterea eamdem Societatem pro sua non autem Patris agnoverit* nam cum Matri fuerit estimata tradita, statim evanit Patrimonium Patris, & licet dicatur, quod Mercurius in Dotem assignaverit fororis, tamen ultra quam quid id gestisse praemeretur pro explenduo munere Patrem, ad quod spectat filias 24 dote, *leg. qui Liber. off. tit. nupt. & leg. fin. Cod. de D. promiss. non autem ad assignationem deveniente nomine proprio, & ut liberaliter exercetur, sed nomine Patris cuius boni huiusmodi obligatio inhaeret, arg. Text. in leg. Uxorem. & Pater. ff. de leg. 3. Menoch. 1.4. & presumpt. 109. num. 53. & presumpt. 111. n. 48. Pereg. dec. 17. art. 39. n. 2. in fin. & late Rot. rec. dec. 28.*

R. P. D. HERVAULT.

Romana Censu.

Veneris 26. Januarii 1688.

ARGUMENTUM.

Quando inventarium salviori non posse à nullitate ex deficita citatione creditorum, non obstante quod opponatur stylus illius Curia, in qua illud fuit confitendum, prædicto decisio declarat.

SUMMARIUM.

- 1 In inventario creditores si sint certi, & cogniti ac presentes, nominatio citari debent; si vero absit eorum loco opus est exhibere tres Tafas integra fidei.
- 2 In Curia Emissariis. Vicarii viget præcis citandi creditores per acta generalia in consilio inventarii.
- 3 Inventarium ut valeat sufficiat quod servari sint solemnitates, que exiguntur per stylos Tribunalium, & non confundat.
- 4 Stylos non citandi creditores in Inventario; tanquam fidei adverbiis, vel non suffragatur, vel concludenter est probandus, &c. n. 5.
- 5 Stylos probantur ex similibus attestacionibus non dicitur concludere probantur.
- 6 Constatentur si stylus non citandi creditores in Inventario debet probari, quod viguerit, de tempore illius inventarii, de quo agitur.
- 7 Item stylus exclusi ex actibus contrariis.
- 8 Declinator decisi. in Romana redditionis rationis 27. Novembri 1684. coram R. P. D. Caccia.
- 9 In inventario describi debent fustus fundorum et censum decursi in vita Testatoris.
- 10 In inventario describi debent fustus fundorum et censum decursi in vita Testatoris.
- 11 In inventario describi debent distincte mobilia cum distinctione qualitatibus, & expressione nominis pictoris, qui Tabulae pictae depinxerit.
- 12 Prædicto deficitus suppleri non potest subsequens estimatio.
- 13 Hares, quando creditores incepserint urgere, non facit fuisse fures, sed illi ad commercio creditorum augent hereditatem.
- 14 Sollemnitatem defectus allegari non potest à tertio.
- 15 Falsitatem suffici excludatur, si scriptura aliunde sit probata.
- 16 Impugnatio actus ut professe valent, exigitur prece & mandatum si expleta sit a procuratore.

DECISIO VII.

Thomas tanquam medius heres Patri Vincentii de Cavalieris ex persona Vincentii Baccelli Patria coæctus fuit virtute mandati ab A. C. relaxati contra bona hereditaria, & exequatur contra personam, & bona propria in secunda etiam instanti confirmatione, solvere fructus controverti fensus, pro quibus Petrus Vincentius se obligaverat favore Brumiarum & Auctriæ Fratrum de Paulinis; sed appellante, ancausque in devolutivo ad rotam delata, ut dignoscatur posset, an hujusmodi executio in bonis propriis heredis facta, iusta fuerit, necne, Rota die 2. Maii præteriti mandata, quod disputaretur dubium, *An conferat legitima confirmatione inventarii, & de sufficienti redditione ratione dñe sc. 800. T. de petrone?* quo hodie proposito.

DD. Negative responderunt, etenim quod attinet ad primam partem, pro ratione resolutionis facta videri poterat, quod alias in nostro Auditorio declaratum fuerit, hereditatem Petri Vincentii destitutam esse beneficio leg. & in Inventari, ut parcer decisione edita in Romana Salviani 26. Iulii 1679. & Transm. coram Reverendiss. Emerix, quæ resolucione de more supponi posset, quin opus foret novam

ex

ex professo aggreedi questionem circa controversi inventarii invaliditatem, cuius tamen examine pro solidiori refutatione hodie suscepimus.

Nullum visum est quia contra formam prescriptam in *§. binobis, Aut. de hard. & foliad. & Aut. sed consuet. C. ad seq. Edoliam*, non fuerunt citati Creditores, ac legatarii Petri Vincentii certi & cogniti Vincentio, qui si erant presentes, nominatio citari debebat; si vero absent, eorum loco opus erat adhibere tres testes integra fidei, ut tradunt *Can. var. cap. 2. n. 65. Rot. dec. 2. m. 6. part. 2. divers. & coram Car. dec. 779. num. 5.*

Hunc defectum scribentes pro Thoma supplice conabantur citari per edictum facta contra quoicumque suum interesse putantes, juxta proximam servari solitam in Curia Emissariis Vicarii, quam testarunt plures Notarii, *unum 2. n. 1. in cuius Tribunali confitendum fuit inventarium, de quo agitur.*

Rejecto namque Juris communis rigore, ut illud dicatus validum, & soleme vel saltem hereditem excusari, fatus est, bona fide celebratum fuisse juxta stylum Tribunalium, in quo inchoatum, & perfecum fuit, ut in his terminis *3 milis praxis Curia Capitoline*, fuit decisum in Romana redditionis rationis 27. Novemb. 1684. coram R. P. D. [Caccia.

Vero hujusmodi stylus, ut potest ansam præbens occultandi, & distracti bona hereditaria in fraudem creditorum, legatioriorum, vel recipiendi videbatur ex traditis apud *Cap. 4. ren. 32. n. 40. vel certe tāquam contra Jus. plenissimum comprobandus erat probationis*, Rot. coram Dunoz. sen. dec. 161. n. 16. quales dici non merentur illæ defuncti ex memoriatis attestationibus extrajudicialibus quorundam Notariorum, alias in nostris propositis rejecta a Rota dec. 779. 6 n. 16. coram Cerro; maximè quia etiæ illis non conflabat, hujusmodi confutendum viginti anno 1649. quo controversum Inventarium celebratum fuit Rot. dec. 72. n. 29. p. 2. diversum. Quintino ex pluribus inventariis hadie produxit, in quibus creditores, & Legatarii nominatio citari apparent domi dimissæ copia, cum expressione horæ, & loci contra usus demonstratis, ut bene 9 prosequitur maxima citat. dec. 72. n. 31. Ideoque non applicatur resolutio edita in Romana redditionis rationis adiuc sub judice pendens, in cuius hypothese plurime efficacissimæ probations allate fuerunt ad probandum stylum Curia Capitoline.

Deficitur citationis additum illæ non integræ descripcionis rerum hereditariarum sicut omnijs leguntur fructus funderum, & censum, quos Petrus Vincentius Ferraria possidebat, quantius effet omnino describendi, ex traditis apud Polth. ref. 3. n. 5. nec exactè descripsit legumini mobilia, & præscripsit tabula picta, quæ adnotata abfuit abfite distinctione qualitatibus, & expressione nominis pictorum necessariæ facienda, quia aliquoquin in fraudem creditorum heres loco infigens Tabula a celebri Artifice depicte vulgares picturas supponere posset. Canc. var. c. 2. n. 3. & seqq. p. 3.

Necque hac informis descripsio convalidata dici potest quadam judiciali estimatione postmodum facta, tum quia illa facta fuit non citata Brumara, que contra Vincentium Judicium iam moverat, tum etiam quia eadem attendi posset, si in Inventario descripsi fuisse cum suis qualitatibus ex quibus Periti illarum valorum dignoscere potuerint. Rot. dec. 83. n. 16. & dec. 137. n. 6. 9. 16. rec.

Confiro jam ex his in invaliditate Inventarii, DD. transentes ad examen &c. partis dubii, responderunt pariter non constare de sufficiente redditione rationis dñe Julius fecit. 8000. pro cujus etiam restitutio data fuit in folium medietatis domus sitæ ad Cesarinos, quæ cum inde repetita fuerit in hereditate Petri Vincentii, Thomas eius medium hages tenetur reddere rationem, pedum delata, domus, verum etiam de pensionibus omnibus decurvis ab anno 1651. quo urgere coepit creditorum Petri Vincentii, ut potest quo ex tempore auxere hereditatem ad communum creditorum, non autem hereditem, jan in male fide confituti, ut in alio Judicio contra Vincentium Patrem Thomas alias dicitum fuit Rot. dec. 76. n. 27. & 28. & dec. 267. n. 25. pars. 13. & in d. Romana Salviani 26. Junii 1679. coram R. P. D. Emerix.

Non obstat, quod hujusmodi dato in folium nulla fuerit, tanquam deflita foleminibus statutariis, facta ab aliis, quæ speciali mandato Procuræ, atque demum à Georgio primo herede impugnata.

Etiam nullitatis defuncta ex omissione foleminatum responderunt, quod Thomas prætentens retinere controversia bona alio nomine, & Jure, quam hereditario Julie

allegare nequit similem exceptionem, quæ heredi tantum fuffragari valeret. Rot. dec. 82. num. 12. part. 12. & late distinguendo in Romana Lucri dotois 6. Martii 1682. §. Repondebant cum pluribus seqq. coram R. P. D. Rondinino. Defensus verò mandati tollitus ex exhibitione illius, cumque ejusdem legalitas, ac veritas comprobetur alio publico instrumento, purgatur suspicione falsitatis ex adverso objecta, Rota dec. 247. num. 11. part. 13. Quo sublata remaneat potest.

14 Nullum visum est quia contra formam prescriptam in *§. binobis, Aut. de hard. & foliad. & Aut. sed consuet. C. ad seq. Edoliam*, non fuerunt citati Creditores, ac legatarii Petri Vincentii certi & cogniti Vincentio, qui si erant presentes, nominatio citari debebat; si vero absent, eorum loco opus erat adhibere tres testes integra fidei, ut tradunt *Can. var. cap. 2. n. 65. Rot. dec. 2. m. 6. part. 2. divers. & coram Car. dec. 779. num. 5.*

Hunc defectum scribentes pro Thoma supplice conabantur

citari per edictum facta contra quoicumque suum

interesse putantes, juxta proximam servari solitam in Curia

Emissarii Vicarii, quam testarunt plures Notarii, *unum*

2. n. 1. in cuius Tribunali confitendum fuit inventarium, de quo agitur.

Et ita utraque &c.

R. P. D. UR SINO.

Bononien. Bonorum.

Luna 21. Junii 1694.

ARGUMENTUM.

Inventarium hereditarium ut heredi suffragare valeat, specificæ, ac distincte supplex tñiles debent in eo describi, cum suis qualitatibus, specificatione articulis, qui tabulas pictas confecit; alias ipsum inventarium in nihilo potest heredi prodicere.

SUMMARIUM.

- 1 Inventarium defluosum heredi non suffragatur.
- 2 In Inventariis descripsi mobilium, & Tabularum pictarum fieri debet cum specificis qualitatibus argentiis, vel ministris valorem.
- 3 Inventarium non suffragatur, si descripsa fuerint Tabulae pictæ ab aliis adorantes Artifices.
- 4 In inviolabile, in Hereditate viri magnati, non existit Aliquam operam excellentis Artificis.
- 5 Adjunctio successorum mobilium non convalescat Inventarium à defuncta descriptione in confuso, nisi constet de nomine mobilium identitate.
- 6 Fideicommissum non inducatur ex reliquo, ut Hares Uxorem dicere valent, filioque sufficiere, & educare.
- 7 Recusus ab aliis inter vivos non permittitur in prejudicium illius, qui Ius ex illo quisivit.
- 8 Hares vindicare non potest bona ab eius Authora distrahend.
- 9 Pro dicto in subdium competit actio super bonis fideicommissis obnoxia.
- 10 In dictissimis boni juris nedum proponi valent exceptions summaria, sed etiam illæ que aliozim requirunt imaginem.

DECISIO VIII.

D. Eliberationem sequuntur Prædicti sub vocabulo Viadogola, pro dote, & interfuturis Dotalibus promissis per Co. Raynaldu patrem favore Eleonora, & Hieronymi Julianum, impugnare fatigantes Co. Philippus Maria titulus hereditario Aziono Fratris Raynaldi promissoris, instaurata coram A. C. Cavalleroni instantia, sub motivo nullitatis deliberationis, mandatum de manutendo obtinuit, à quo appellationis causa commissa Reverendiis. Manuel, nunc Zamoren. Antifiti, discussioneque coram eo in summarissimo manutentionis iudicio nullitatibus, quibus spoliavat Co. Actor declarari audebat deliberationem, cum PP. illas fatus agnoverint impugnables, ac converso quamplura ponunt audire, à quibus bonum ius Comitissæ nimirum patenter convegebatur; idcirco quæcum luxuriant, omnia rigorosa manutentionis inspectione, in plenario Judicio utriusque Partis iura degubare, prout ex rescripto emanato die prima Julii anni præteriti. Ad eum normam cum hodie coram Me in locis promoti Collegia sufficit dubitatum fuerit, & cuius bono iure confit, etiam ad effectum manutentionis, DD. hanc hesitanter responderunt, confitare.

Habet illa siquidem intentionem fundatum in solemni promotione dotois Co. Raynaldo Patread suum favorem stipulata, cuius vigore, sicur juridicam fortitudine actionem, ita legitimate valuit ad deliberationem ejus honorum deve-

nire,

nire, ad quam va lidam nil aliud jura exigunt, quam legitimum processum, & fomentum commissis stipulationis, ad Text. *apertum in leg. 17. de regul. Jur. patetque ex iuribus vulgatis.*

Neque ad declinandum actionem Comitissi competenter iuris allegare, bona omnia ex Co-Raynaldo possessa, ad ejus hereditatem minimè pertinere, sed iure & titulo plurimorum Fideicommissorum. Azoni unicue obtinere, qui cum rationem reddiderit de bonis hereditariis Raynaldi, nequit super iuribus propriis molestati pro eius debito: siquidem pro reprobatione illius obiecti, in quo tantum controver-
ting pondus sitibet, DD. potiabit fideicommissorum dif-
fusione, in qua pedes figure necessarium non reputarunt, plura methodice ponderabant ad solidam materie enuclea-
tionem, &c.

Primum quidem non verificari suppositum R. P. D. Azem legitimatum reddidisse rationem de bonis Raynaldi, ut potius valeat beneficio Inventarii: nam cum istud appearat defectum est, & in pluribus sibi partibus vitiumatum, perinde est, ac si confectum non fuisset, nec heredi suffragatur ad tollendum actionum confusioneum, quam tam exoritur a non confecto Inventario, quam a minus legitimato celebrato, ut in sequentia theorice à DD. explanata in *l. Tafaro, qui repetitorum, sive de administr. tutor.* Onded, *conf. 34. num. 10. lib. II. Rota coram Card. Cell. decr. 142. num. 4* & in *rec. decr. 138. num. 2. part. 19.*

Si vero inveniatur in inventario Raynaldi in Isp

Defectus autem, & quidem notabiles agnoscuntur in Inventario exhibito, five perpendatur descriptio mobilium, & tabularum pictarum, five confundetur illarum & similitudinum. Attenta quidem descriptio: nam ea concepta legitur confuse, & sine alla contradistinctione, quanto tamen in hac specie honorum, in qua patet via fraudulenta, supponendo rem viliorum pro pretiosiori, cuncte agentium eis, commotando rem scriptam cum qualitatibus augentibus, vel minuentibus valorem, ad sensum Phanuce de Inventari, pars 3. num. 30. Sabell, var. reposit. cap. 3. num. 10. & 11. Palm. Jun. alle. 191. sub num. 40. in fin. Quapropter adnotatio facta verba, ibi: *Ex respectu Domini Laurentii ac quamcumque alia nationis per eum facta Christophori, non recedendo, sed iura futura addendo.* Quapropter novus hic contractus dicatur primi confirmatorius, absque ulla innovatione, vel recessu, qui nec de jure permetitteretur ab auctu inter vivos stipulato in praedium Christophori, & eius filiorum, quibus fuerat ius quasdam, ad littere. Text. *In lege perfecta.* C. de donatione, que fab modus. Gurlb. ad *Consuetud. Mafianorum, capitul. I. 7 glori.* I. part. 1. numer. 75. & seqq. Rot. decis. 114. numer. 4. part. 1. & decis. 44. numer. 10. & decis. 501. num. 44. & 45. part. 6. rec.

Ex hoc corollarij sequitur, hereditatem Raynaldi Ariofisti senioris in quatuor eis filiis divisam, quod duas portiones accrescere Cristophoro Patri Raynaldi, de cuius hereditate questione est, semper propriam, & illam a Laurentio liberè donatam. Unde etiā Cristophorus strictissimum fideicommissum etiam cum reciproca infinitis, iuxta easque quod deducetur Comes Philippus Maria; cum tamem indubitate juris sit, declaracione legitime in aula Paterno, Raynaldū denegari non valere, hinc exquiror quod ad suum patrem, aliud incrementum eiusfusus hereditati,

Idemque colligunt invenimus astimationem factam de preceptatis mobilibus, five in se ipsa, five respectu astimatoris; nam ille non fuit Peritus Pictor, ut opus erat, sed Propria inexperitus illaque appareret facta vellissimo pretio, quando tamen fatis inversimile redditum in supellectili viri Magnatis non extitit aliqua opera excellens Artificis, pinguiorum merentia astimationem, ut hanc inversimilitudinem perpendendo dixit Rota, in decis. 441. num. 27. coram Cerro, & in Romana fidicem commitorum de Meganellis 5. Junii 1682. *S. nec pro Inventario, coram Clar. mem. Matthazio.*
Ad Salvandos vero huiusmodi defectus non urgetur, repli-

Ad salvandum reperit huiusmodi defectus non uegetur repli-
catio, fuisse novisimè reiteratum dd. mobilium estimatio-
nem, camque repertam valoris univoco cum priori: siquidem
in hac materia totum facit praesumptio occultationis,
& suspicio, qua inducitur, suppositionis unius rei pro arte
ra: Unde non confito de Tabularum identitate, locus non
exat nova & estimatione, prout inherendo Juri, quod habe-
bat, protestata fuit Comitissae Eleonorae, ejusdem *Summariorum*
no. 20. Cui in consequenti nihil prajudicare valuit actus
iste nulliter gesitus, minime tollere defectum, sub quo
conceptum fuit inventarium ex notisimia regula, quid non
verit, immo de evolutione cum annis in
etiam vanum illius habet illares conqueritur, vel de fideicomis-
misorum reintegrazione, aut de imputatione in detractionis
nes; nam neutra ex iftis exceptionibus ei competit, cum in-
vitus non sit ad fideicommissa Ariofia, sed tamquam sim-
plex heret Azonis concurredat ad bona in eus heretate re-
pertis, quo titulo distributionis a proprio Autore con-
fessis contra non valet, ne bonorum vindicatione pre-
tendere titulo fideicommissario, ut notissimum edocet *Ex-
tus in l. vindicantem*, communiter in his terminis securis à
Rot. dec. 75, n. 6 & 75gg. 19, rec. ubi concordantes.
Sicut etenim preceptum est legitime, vel administrative

entis nullus sunt qualitates.

Hoc praevarato, PP. secundū uberiorū animadvertere volebunt, as hereditarium Raynaldi plus quam sufficiens est pro exsolutione debiti in lib. 50. mill. comprehensa forte, & interurulis, sive frustaneas esse inspectiones omnes promotas vel circa hunc morum puritatem, aut circa presentis caue incidentia: Nam semotis a calculo universis bonis, que fideicommissi subiecte preminuntur, & procedendo cum relatione Periti Curialis adhesiva errore Inventario, status hereditarium constitutior in l. 7872. cum quibus plusquam sufficienter valet satisfaci creditorum dotale, maxime attentis augmentis inferius perpendendie.

Scilicet autem praevaratio legitime, veramque ad illam tertio, & ultimo DD. ponderare voluerunt ad subfinendum bonum Jus Comitiss, quod aut deliberatione vires sumit & scientia assis hereditarii Raynaldi, promisoris auctis portionibus, de quibus supra, vel si illud adhuc est insufficientis, subfiniet, habet super bonis Christophori avi, per quibus in subfundium exercitabat remaner ad actione totalis, ad usq[ue] praefida. Aut, res qua Cod. Communia de legat.

Non obstante, actionem hanc promovendam esse in suo Judicio ordinari, nec eius colore subfiniter posse deliberatione nullam, & spoliaviam, nam rigorose iste ordinatior spectabilis essent, quoties contentio vertetur in summarissimo manutentioris Judicio, & revera confitentia, ut in aliis, non inveniatur, sed in hoc.

Et primò quidem augendus est cum quarta parte honorum ret de manifesto vitio adjudicationis rei deliberatæ sed cum

in hodie nostrum Tribunal voluerit in plenaria cognoscere bonum juri colligantium degustare; posuit isti processus iura deducendo, ex quo cumculo titulo poffitionem conseruare, que in hypothefi non probatur iofpativa, cum pro tali Rota non agnoverit, immo potius fatis juridicis, dum spretis nullitatibus adverſis eam oppositum deandaverit ad boni juri difcutionem devenirit, sub qua ex auctoritate Judicij non tantum proponi valent exceptions summariae, & liquidae, fed illa etiam, que altiorum requiriuntur, & indaginem, ut de praxi teffatur Ridolphus, p. 1. 165. & potissimum quando de illis dat evidens fuit, ad firmarum per Roram cor. Seraph. dec. 291. n. 3.

Auditori Cameræ, à qua mandata relaxata fuerunt; ut procederet de voto hujus Auditorii; dedi Dubium, in Bona fin' subfponsa in Hodie eterna, caufa propofitione Negativo, folutum.

Siquidem fideicommissum, & vocatio Innocentii, & Hieronymi sunt extra controverſiam, & identitas bonorum impugnata reſpectu portioſis Palatii Albani, que alſeretur empia per Franciscum primum hegredem gravatum cum propriis pecunias, abunde remanent vindicata ex partitio Rationis Numulariæ & Sancti Spiritus, indicabitibus pecunias in summa feitorum 296. foliis per preio provenire ex alienatione bonorum fideicommissorum, prefenti Samm. n. 3.

us, ad iuramenta per Koram cor. Serapl. sec. 29. n. 3.
Cui ergo ex tribus nucleatis fundamensis DD. juridic
struvi cognoverint bonum jus Comitissia Reg. convenire, me-
to de illo constare responderunt, etiam ad effectum
mentis, ratione bonorum et iurecundariorum rotulorum, p. 17.
Quibus prouinde Palatium confutur iubrogatum, ad tradita
per Molin. de Brimeng. Hispan. lib. 4. c. 4. n. 3. Fufar. de subfribus. 1.
17. n. 3. Rota coram Emin. Cerro dec. 33. n. 1. C. 1. Q. 2. & in re
dec. 653. num. 2. p. 3. dec. 385. nu. 11. part. 12. Q. 1. dec. 42. n. 1. C. 2.

a utraque parte acerrimè contradicente, &c.

REVERENDISS. D. EMERIX DECA
Romana Fideicommissi.

Veneris 4. Februarij 1689.

A B C D E N T U R E

uentarium defectuofum, licet ne hares in bonis propriis tenetur, si non concurret dolus, suffragare valat; nihilominus prodest non potest ad impediendam confusione& deperditionem detractionum. Prince alienationes in detractionibus imputantur, dummodo tamen sint propriæ; non autem impropiæ, & inter impropias reputa, tunc cursum impunito, ita ut licet anterior concurrens non valeat cum alienatione propria, etiam si fuit posterior, vit plura corpora subiecta fideicommissu, quibus concurrentibus insurgit vehemens presumptio, vel ipsam consumfip- se praeterantes detractiones, velbona, ex quibus detrahi potuerint, subtraxisse, Gratian. *discept. 570. n. 22.* Adden.ad *Gregor. dec. 266. n. 16. vers. prædicta vero.* Rota coram Bichio *dec. 670. n. 13. vers. hinc cœsus,* coram Dunoz. *Jun. dec. 558. n. 3. et dec. 645. n. 1. et seq.* cuius alii in Romana fideicommissu, 17. Maii 1803. *Propter legittimam,* coram clär. mem. Cardinale Matthæo.

S U M M A R Y M.

- B**ona qua proveniens ex prelio bonorum fideicommissariorum sententia in eorum loco fabrigata.

Detractio pro presumuntu consumpta ex inventarii omissione & bonorum disfrazione.

In Inventarii mobilium adnotari debet distincte.

Omnis descriptionis multarium rerum hereditariarum facit, ut descriptio non relevet.

Exactiones ab omniis rerum descriptione excusant ad effectum, ne proximi hares beneficio Inventarii, non autem ad effectum perdenit detractio ob presumptam subversionem.

Aditus simulatus vel ponit in esse.

Alterationes se pramisit, sive voluntaria semper in detractionibus implicantur.

Etiam si ordinatum fuerit multipliciter per Principium in licentia alienando bona restituitione obnoxia, si sedis absolute non fabrigeret in locum bonorum.

Licet prima alienationes implicantur in detractiones, tamen id intelligitur quo ad alienationes dominii translatores, non autem quo ad omnes impositio[n]es censum, cum non praefatur effector alienatio, licet impositio posterior.

Detractio enim conjuncta, amplius detrahi nequit.

Pro melioramento facili in bonis fideicommissariis, si operarius agit non contra gravatum, sed aduersus bona meliorata, debet liquidare quid impensus, & quid melioratum, & pro eo quod minus est, fideicommissum compellere.

Instrumentum assignatum praedicta cum conditione, quod illud stare debet profundo dotalis, operator, ut dos in illo dicatur confirmari.

Dos quo conficit in fundo, ex ipso fundo detrahi debet.

cicum in actu additionis hereditatis: Tunc qui mobilia, & res pretiosae adnotata fuerint in folle, non autem distincte, prout mandat Text. in l. 5 quis inter Cod. de magistrorum & alius congettus rotula Rot. da. 149. n. 25. p. 9. et. Tunc etiam quia propter omisam descriptionem Tabularium picturam, pensionum domorum, fractum censum, locorumque montium in vita fideicommissitentur cursum, & iuxta notoriam proximam statuto tempore non exactorum, crescit presumptio subfractionis, & occultationis, de qua Text. in 5 Euseb. Auth. de b. hered. & falcid. Rot. in Romana Censu 16. Januar. 1658. s. Dilecti citariensis, confirmata 5. Julii proximi præteriti, s. Cui nullarit; coram D. meo Hervaldi. Tunc & fortius, quia hic nam agitur ad effectum privandi hereditem beneficio Inventarii, quo calumnia defecit exculpat Rot. in Romana reditio[n]is rationis 27. Novembris 1684. confirmata in antecedenti Rota 31. Januarii cor. D. meo Caccia: sed solum ut ex illa non possit desumti concludens probatio quantitatis bonorum hereditacionum, ut procedendo cum distinctione Rot. in Romana de Rufonibus 8. Martii 1602. coram Sacro, & in Bononiensi. Dots 11. Decembri ejusdem coram Ostrogensi, precise firmatum fuit coram Gregor. der. 473. n. 4. adeoque non sufficit ad excludendum possibillem existentiam aliorum bonorum, ut in terminis Inventarii tradit Mart. Medic. dec. Senian. 9. 15. cum sign. Rot. dec. 139. n. 30. p. 9. res & sua firmatur in Ravennatis. Fideicommissi 18. Martii 1678. N. Neque posse fore, coram Domino meo Rondinino, confirmata 25. Januarii 1679 coram eodem.

Neque alienationes, quae in summa exorbitantie scutum viginti millionum, & ultra controversi nequant, benevolenter, ut in aliis, inveniuntur, & placuisse.

D E C I S I O N . IX.

Defuncto Marco Antonio à Porta cum Testamento, in quo scripto herede universalis opulentissimi patrimonii sc. 5 mil. & ultra Franciscio filio, instituit fideicommissum gnatūcium cum expressa declaratione sue voluntatis, quidam hereditas semper, & perpetuo conservaretur in descenditibus Maefacii sive domus, exclusis feminis.

Franciscus, nullo legitimo consecuto inventario, & subin-
teriam Carolus, & Marcus Antonius Junior eius filii, do-
nose dissiparunt ferè totam subfiantiam fideicommissarii,
dengenti molo avis alius illud se fieri involuerunt. Qua-
propter obtentis contra eos per creditores diversis manda-
tis, illisque excutis super domo fideicommissaria, sita in
Iude in Platea Speculatorum, noncum super Palatio sita in
Civitate Albani, ulteriori executione, & subhactatione sepe
profuerunt Innocentius, & Hieronymus Marci Antonii
electoros pronoeos, impetratae commissione directa
brevi manu restituerunt pecunias acceptas: Ita siue facti
veritatem ponat in claris ipsi creditoreis negligentes pro-
sequi, & accipere in futolum hujusmodi investimenti, bene
conci, quod per actum simulatum nil positum fuit in eis.
Ad terminos Tex. in l. Nota, f. de contrab. empl. l. simulat., 6
f. de Ritu nuptiar. Farin. defalcat. & simulat. quart. 152. num. 5.
Mantic. de rati. lib. 15 tit. 35. n. 2.

Negue defensum ait ex calculo alienatio conspicui corporis Domorum proprie Ecclesiam Sancti Caroli ad Catina-
tions, facta pro pretio ferroniorum 14300. sub preteritu facultatis

Decis. ad Theatr. de Luca Vol. III.

alienandi obtentus à san. mem. Clem. X. quia ad effectum impetrandi alienationem in detractiones, non refert, an sit perfida, aut voluntaria, per Text. in l. fundo, ff. ad Trebellian. quem expedit Peregrin. de fidicommiss. art. 50. sub n. 10. & firmat Gabil. iij. 4. conclusi. 11. n. 10. n. 11. n. 12. Michalor. de fratribus, p. 3. c. 36. n. 6. Mangil. de imper. quod. 136. n. 8. Merlin. de legi. lib. 2. n. 2. p. 3. n. 8. Non suffragante demandata reintegrazione fideicommissi facienda per multiplicatum fruchum seutorum duorum milium, quia ista tantum ordinata fuit in ea, quo alienatio cedere non posset in causam detractionum, parat ex lectione Brevis, dictio Sum. n. 18. Unde cum ex voluntate supplicantium, & Pape concedentis, multiplicata non conferatur absolute tubrogatum in locum bonorum detractionum, alienatio effectus simplex, & quando venire imputatur in detractiones, ut ad rem notare Mangil. de imper. dictio quod. 136. n. 8. & Peregrin. de fidic. dictio art. 19. n. 12. in fine.

Nec obstat, quod impossicio censum, ex quibus agunt creditores, preceperit supra factas alienationes, ac per consequens justa vulgata regulam, isti, non autem illi, impetranti veniant in detractiones: quoniam regula procedit, quando prima alienatio est effectiva, realis, & translativa domini, secus vero, cum, prout in presenti, concurret impositio censum facta a gravato super fundo fidicommissario cum effectiva corporum fideicommissariorum alienatio, ne, ut examining Text. in l. Marcellus, & Res quis. 41. per rot. de Trebellian. tradit. Montan. contr. 41. p. 10. Peregrin. de fidicommiss. art. 39. n. 8. cum seq. Merlin. de legi. lib. 2. n. 2. p. 3. n. 37. cum seq. Rota post eum art. 10. & p. 10. & p. 11. & coram Bichio dec. 161. n. 25. cum seq. coram Eminentiss. Cero dec. 179. n. 7. & in rec. dec. 49. n. 12. ad 17. cum alia late deducit per modernum Reverendissimum Iacopanum. 1. sum. dis. pur. iur. cap. 53. n. 7. & Tribus seq. Idem bene agnoverunt ipsi heredes gravati, qui in precibus portentis Clem. X. scel. record. expoferunt posse adhuc facere peritam alienationem pro detractionibus suo auctori competenteribus, quod utique facere non valuerint, si precedens impositio censum efficeret in detractiones, quia semel consumpta, non sunt amplius detrahenda, Rota coram Gregor. dec. 508. n. 4. Celsi. 10. n. 6. Ninot. dec. 17. n. 7. & dec. 158. n. 5. cum seq. part. 14. rec.

Exclusa autem exercitabilitate iurium creditorum super bonis, de quibus agitur, solidius remanet fundamentum Innocentii, & Hieronymi ad excludendam corundem subfaktionem, etiam ex fideicommissario Virginia Florida Uxorii Marci Antonii Sen. & Creditrice illius hereditatis pro restituitione dotti sicut. 5000. & calis creditis in summa fecut. 1995. percepit per Peritum, pro quibus eis debetur retento vigore anterior hypocratea competentes super controvercis bonis adversus creditores posteriores, ex allegatis in praeterita Decisione.

Non attenta repetita exceptione similium detractionum legitima, & Trebellianica, quia flante omissione inventari, & alienatione plurimi corporum hereditatariorum, & signatariorum alterius domus pro scutis 10000. præsumuntur eodem modo consumptæ, ex auctoritatibus superioribus adductis.

Porrò subfaktion, quam D.D. mendemang conseruit ad instantiam universalis concursus creditorum; non videbatur concedenda vigore iurium specialium super eisdem bonis competentem fabris murario, & lignario, necnon Paribus Carmelitis Beatae Mariae de Scala: Quo enim ad Fabros murarios, & Lignarium, quidquid sit de corum credito, circa quod plura in contrarium deducunt autur, cum ipsi agant bona fideicommissaria per fidem gravatum melioratum, & non contra illius bona propria, debent prius liquidare, quid fuerit melioratum, & quid impensum, ut quod minus est, recipi possit, per Text. in l. Domo 6. 2. ff. in lego. 1. Et in l. fundo, verific. sp. p. ff. de rebus videntur, Rota dec. 846. n. 21. coram Dunozetti. Junior. & coram Bichio. dec. 676. n. 19. & dec. 158. n. 6. & seqq. part. 9. & dec. 405. n. 7. p. 14. & dec. 80. n. 14. part. 15. recent.

Quo verò ad P.P. Carmelitas agentes ex persona Iulii Carmelis unius sex filii Francisci, ac creditores Rata dotti Laure Rodiane eius matris, pro cuius restituitione ipsem fideicommissarios se obligaverat; satisfacti responso, quod fideicommissarios recipiendo dotoen Lauta, non se obligavit pro integra summa sicut. 9. mil. sed tantum pro rata sc. 1500. cuius dispositionem sub libet reservatur in capitulis matrimonialibus, Summaria fratrum à Posta numer. 31. Cætera autem sicut. 7500. sive sunt constituta in rot. locis Montium cum expressa declaratione, quod ea stare deberent quando-

pro fundo dotali, ibi.—E che li restanti sicut. 7500. devono stare in possessione medesimi lucchi de Monti, ebo si conserueranno per fundo, O in fundo dotali della Sign. Laura. Et propter cum ex mente contrahentium non dicatur confidere in quantitate, sed in ipso fundo constituto, ut firmant Grat. 12. discept. 755. n. 89. Rot. dec. 91. n. 10. & seqq. & dec. 259. n. 39. 8. & dec. 277. n. 10. p. 15. rec. sequitur, quod heredes mulieris agentes pro illius restituitione, non possintura sua experiri super alios bonis, quam super ipso fundo, ad Text. inl. final. C. 13 de secund. sup. Rota dec. 120. n. 17. p. 4. tom. 2. & dec. 349. n. 8. p. 13. & dec. 108. n. 10. p. 14. rec.

Et ita utraque &c.

R. P. D. P. I. O.

Romana Salviani.

Veneris 23 Martii 1696.

ARGUMENTUM.

Declarantur ea, que decisum apparent in precedenti decisione.

SUMMARIUM.

1. Ministro in vno Salviani creditori hypothecario aduersus posse suum rei famel à debitor posse concessetur.
2. Ubi sequitur de descendenteribus, hereditatis non aucta transmittitur.
3. Defectio solemnitatem apponi potest aduersus ipsum Minorem & mulierem cuius favore inducta fuit solemnitas.
4. Legitima est iuris, si filii sint sex.
5. Dassatio dicitur electio in fundo censu per consus impositionem.
6. Contra, quando concurret posterior alienatio realis.
7. Dubitatio de his opinioni secunda, que potest inducere procedere, quando non agatur de impositione censu, sed de simplici hypotheca.
8. Contra hereditam inventarii destitutum facilis est præsumpto substantialis ad repellendum a petitione detractionum.
9. Non est contra hereditam inventarii substantia sufficiens, contra quem conculcentur est probandum alienationes aequaliter detractiones etiam debitas.
10. Et solo dubitatio sufficit, ne præillis impeditur immisso.
11. Autoris factum heres non potest impugnare.
12. Contradictio factus à Minore clero aliquo de solemnitatibus statutis valit.
13. Nec illarum defectum potest opponere per modum privilegii, si principis contradicuntur, & re integræ voluntatem non declaraverit.
14. Simiori iuraverit esse maiorem, præsumitur in eo dolus, & id est ex omissione statutarie solemnitatis nequit impugnare contractum.
15. Ex cautione de refundatis melioramentis in causa liquidationis creditorum illos remaneant debitos.

DECISIO X.

1. Ministrum ex remedio Salviani interdicti à Sororibus de Sabatinis mediatis hereditibus q. Logiq. Nona ne petiat, ac R.P.D. Vicegerente in prima instantia decreta tam pariter concedendam eis Domini responderunt ad Dominum in Platea Turris Sanguinea, nunc possest in Capocaccia, super qua anno de anno 1650. Marcus Carofus censu sicut. 600. impoferat favore dictæ Logica. Confiteit nemque de legitimatione personarum, ac de credito cum hypotheca, ex publico instrumento impositionis census super hac eadem domo, necnon de illius identitate, ex quo Fabius Carofus filius Marci impostoris censu ad illam de anno 1628. petuit immitti iure fideicommissi Tullii Avi, Summar. Atrium. n. 6. cum subsequente sententia A.C. Bulgarini, Summ. n. 7. in cuius sequelam anno 1659. illam vendidit Capocaccia Summar. n. 8. Quibus projecta concurrevit, una cum antiqua positione Marci, inter partes non controversia, ac moderna illorum de Capocaccia ex substantiatione litis deduxit, iure, merito concepta fuit Immisso, Pacific de Salv. ins. l. cap. 5. num. 1. Rot. dec. 491. n. 6. coram Greg. dec. 457. n. 1. coram Merlin. & dec. 15. n. 2. post Merlin. de legi. & coram Priol. dec. 9. n. 5.
2. Erat quidquid respectu legitimationis personarum, cum à Capocaccia non impugnaretur, Magistratus Hieronymam esse filiam, & heredem Felicis, ac ex datus in Summar. responsionibus de Sabatinis n. 1. & 2. liquide apparuit, quod tam Felix, quam Angela, & Catherine pariter Actrices sint filii Caroli filii memoratae Logica obstat, non conseruent, quod non probetur, nec Carolum maternam, nec Felicem paternam adivisi hereditatem, quando-

quandoquidem cum agatur de descendenteribus, utique haereditatis non adita transmittitur, vel fuisse fuit, vel jure, & potentia sanguinis, ac Text. in l. mala, ubi DD. C. debitis qui ante apert. tabul. Cancer. var. refol. lib. 3. cap. 21. num. 6. & 7. Rot. dec. 78. n. 9. p. 1. rec. repetit. post Bonden collat. legal. dec. 17. n. 8. Sicut etiam frustra dicta qualitas haereditaria impugnabatur in Angelia, & Catherina ex defectu solemnitatum, cum illa solum requirant ipsi voluntibus, & in contractibus dannois, non vero in additione opulentis haereditatis, ac ipsi agentibus tamquam hereditibus, ne alias foementates illarum favore in ipsatum oculum remittantur, ut omnis exceptio tamquam turbida ab illa relictur, ut omnis generalibus, in specie notat Rot. d. dec. 5. num. 4. & d. dec. 68. n. 9. post Cenc. de cens. & d. 15. n. 3. post Merlin. de legi.

Et certat qualiter difficultas, quia ipse fuit Fabius autor illorum de Capocaccia se expresse obligavit pro controvercio censu, unde illius validitatem, quam Fabius impugnare non poterat, eò minus illi ab eo caufam habentes valent allegare, ut in nostris terminis Rot. d. dec. 15. n. 11. 5. post Merlin. de legi.

Absque eo, quod pro declinando vinculo prefata oblicationis, quidquam profuerit allegata minoritas ejusdem, ita quia tamquam Clericos non subiicitur laicibus fauentionibus Statuti Urbis, Rota dec. 58. n. 27. & seqq. p. 6. & 12. dec. 52. n. 8. p. 12. rec. & coram Dunoz. jun. dec. 64. n. 15. ne illius uti potest per modum privilegii, dum à principio contractus, & re integra, suam voluntatem non declaravit, ut sequendo Lamberteng. de contract. d. 30. n. 1. sub n. 10.

Si. Respondit, Rot. coram Cerro dec. 773. n. 14. in rec. dec. 59. & sequentibus 12. & dec. 269. n. 14. part. 16. & dec. 371. numer. 1. & seqq. part. 19. fuit etiam quia mediante juramento alterutrum magis; unde creditor probabilitate ignorantis illius attaret, & cum fidei credenti ejus jurate assertioni, nihil est impudendum nec sub pretexitu Statuti potest deinclarari, qui fraudem fecit impugnare hoc causa efficaciam sua obligationis, l. 2. C. 6. minor. f. major. dixer. l. qui cum te f. 14.

4. C. deingr. & S. 1. M. de t. r. i. v. & f. m. s. un. cum Trebellianica, dividendam tamen cum Fabio Seniori altera strate, qua medietas legitimis, & Trebellianica, habito respectu ad aitem Teffatoris in scut. 840. est f. scut. 213. 15. ac propterē censu subfitioner debet in titulo predicatorum detractionum, que super fundo taliter censu videtur eleget, ut in nostris precisis terminis firmant Cenc. de cens. q. 20. num. 17. Merlin. de legi. lib. 2. n. 11. 2. q. 3. num. 57. Palett. ex-pedit. civil. num. 30. & ibi Adden. num. 35. & seqq. Rota

5. post cundem Cenc. dec. 33. num. 5. & dec. 64. numer. 4. & dec. 68. num. 6. & 7. & dec. 71. num. 13. post Merlin. de legi. dec. 15. num. 4. & dec. 89. n. 4. & post Merlin. de legi. dec. 89. n. 1. & 3. post Zucch. de oblig. Camer. dec. 269. n. 7. in rec. dec. 456. numer. 5. part. 2. & dec. 367. numer. 6. p. 2. & seqq. p. 19.

Particulare referit responso, quod talis presumpta electio non procedat, ubi prima alienatio non est realis, & translativa domini, ac interveniente intervenientis corporum fideicommissariorum alienationes, eti postiores, prout intervenienti preterempti, ex pref. ex datis in summ. responsibus Atrium. n. 8. ubi Domus devalvata erat Balchafaris Albergetti: Et respectu secundæ, cum in specie iustificatione referit responso, quod talis presumpta electio non procedat, necnon de rebus uniti ex fratribus prælegatis ab altero non præstat evictio; hæc conclusio tam in decisione firmatur, quod non procedat, si evictio per oblicationem cameralem fuerit promissa vel in legato quod non consistat in certa re & specie secundum substantiam & executionem, vel ubi alteri fuerit in recompensatio, nem aliquid legitum, licet proveniat ex natura rei.

Et ita utraque ex partibus &c.

R. P. D. MATTHEJO.

Romana Pecunaria.

Ven. 7 Junii 1686.

ARGUMENTUM.

Inter fratres heredes pro rebus uni ex fratribus prælegatis ab altero non præstat evictio; hæc conclusio tam in decisione firmatur, quod non procedat, si evictio per oblicationem cameralem fuerit promissa vel in legato quod non consistat in certa re & specie secundum substantiam & executionem, nem aliquid legitum, licet proveniat ex natura rei.

SUMMARIUM.

V Enditor tenetur responsum damnum p. evictione Emptoris sequitur.

R. 2 2 Appro-

2. Approbatio facta ab executori amplissimam facultatem à Testatore sibi concessam habente, perinde est, ut si ipse Testator approbatum expleverit.
3. In obligationibus exceptorio minus causas firmas regulam pro obligatione in omnibus aliis causis prater exceptum.
4. Eiuslo que ex natura rei loquitur, non praesatur.
5. Conclusio non procedit, si causa evictiois opinari non ponitur.
6. Minus quam admittitur se evictio, ex quacumque causa promissa fuerit.
7. Via executiva non competit in vim contractus nisi a Grauatu contra subsistuntum.
8. Competet ratione, si contractus bona fide estipulatus.
9. Competet quoque, si intercessum approbatum executoris Testamenti facultatem à Testatore habentem.
10. Per officio regnacionis dicitur solum translatum periculum vista in Regnacionem, non autem creatum novum officium, ubi tanta unum officium in locum alterius subrogato, non alterata subsistunt officia. Et num. 11.
11. Pro rebus unius ex coheredibus prelegatis ab altero non praefatur evictio.
12. Limitatio primò, se evictio promissa fuerit cum obligatione causa merari.
13. Limitatio secunda, ut tantum procedat conclusio in prelegato consenserit in certa re & specie secundum substantiam & executionem, scis contra.
14. Limitatio tertiæ, si etiam favore alterius coheredis adit responsum.
15. Limitatio quarta, si contraria concurredit Testatoris voluntas.
16. Exceptiones aliorum requirentes indaginem non admittuntur in Iudicio executivo.

DECISIO XI.

J. Oannes Baptista de Ake instituto in supremis ejus Tabulis Equite Franciscico Bonaventura ejus secundogenito aquiliter cum Mauricio Caroli Primogeniti filio, eidem Bonaventura inter cetera pralegavit fc. mill. additis inter utriusque hereditates, & linea perpetua, & reciprocamente Primogenitura, & fideicommissio, ut bona semper conservatur in agnatione; ad quem effectum mandavit vendi Montes, & Officia vacabilia infra sex annos ab ejus morte decurrentes, salvis his, qui in partem sua legitime vel pralegati, idem Franciscus Bonaventura elegit, quorum aliquod si vacare contingeret ante prefatam electionem, illud cedere deberet communis damno utriusque hereditatis.

Sequuntur Testatoris obitu, factaque per Peritos estimatio ne de bonis inventariatis, elegit Bonaventura in satisfactionem d. pralegati sc. 50. mil. pura Officia vacabilia, & inter alia Officia Secretariatus Apostolici emptum a Testatore pro fec. 14. mil. & ipsi Bonaventura, una cum fructibus tunc decuris, assignat pro fec. 1411. cum expensa prolatione, quod in causa cuiuscumque molestia, seu evictio, per quibus constitutas permanent primogeniturem, & fideicommissio non autem ad illa, que Bonaventura in causa pralegati elegit, ut aperte indicant illa verba— Se però trā tauta da detto Cavalieri non si eleggerà qualche parte di essi per sua legitimis, & per detti Legati. Hac enim libera, & immunita esse voluit a quocumque fideicommissio, & gravamine, ibi legio che tanto legitima, come anco tutta il pudore degli, e pralegati a favore del detto Cavalier Francesco Bonaventura stava in tutto, & per tutto liberi, & immuniti da qualunque peso di fideicommissio, Primogenitura, & constitutions, e da qualunque altro gravame &c. di modo tale, che detto Cavaliero peso di quelli liberamente disporre, Summario numero 1. prout de similibus tories passim reperitur in Jure dispositum.

Alterata, quod Testator pricipiendo venditionem vacabiliu m animo evitandi periculum amissionis intellexit de pecunia vacationis ex causa obitus, non vacationis per ademptionem, aut evictionem, de qua penitus non cogitavit, ut optime explicavit R. P. D. Ferentillus in dicto laudo, ibi Testato l'Instrumento della divisione &c. in eventu, che uscisse il caso che si perdesse per morte di qualcovo glia quale Officio, Compagnia, o Monte vincibile, il suo vada a danno di quelle, nella cui portione fara decessito tal Officio, Compagnia, o Monte perda, senza per reingresso di cosa aliena dall'altro. Quod laudum cum fuerit in omnibus, & per omnia à Cardinali Vero spio Executori Testamentario approbatum propter amplissimas facultates eidem à Testatore tributas, perinde est, ac si ab ipso Testatore approbatum fuisse. L. item oratione, §. 5. Decimatione, §. quod causa que universi. &c. Rub. de Testamento, cap. 32. numer. 98. & ROT. in recent. dec. 598. numer. 15. versus hec ramen recipio part. 5. & dec. 55. part. 18. Dispositum autem in causa vocationis per obitum facit contrarium regulam pro comprehensione aliorum causarum prater exceptum, ut in 3 specie adverbit Cyriac. controu. 196. numer. 11. & dec. 275. n. 17. p. 15. rec.

Minus relevat, quod cum officium est pericolo suppres sionis obnoxium, evictio postmodum facta Principis se cura, tamquam ex natura rei proveniens, non posse à Bonaventura praeferi. Objectum enim procederet, sive future pericula Eques Bonaventura certans, & praescientiam habuisset; sed cum ignorante officium tamquam liberum acceptaverit, nec causa unquam opinatum futuræ suppressionis absque restitutione pretii cogitare.

Verum quia d. Officium Secretariatus tractu temporis per Bonaventuram possesse, & deinde in personam R. P. D. Josephi filii resignatum remanet exstinctum per suppressionem totius Collegii Secretariorum Apostolicorum demandata a Sanctissimo D. Nostro de anno 1678. pretiumque non fuit a

Rev. Camera restitutum, ex quo Officium proveniebat à donatione facta a san. mem. Urbano VIII. Carolo Barberino Fratris, qui deinde illud Testatori videratur, & Camera non tenebatur restituere, nisi quod vere, & realiter eidem Cameræ & Dataria, confidat solutum, ut ex Bulla suppressionis, & ex sententiâ Reverendissimi Thesaurarii de Voto Rora prævia Decisionib[us] coram Reverendissimo D. meo Decano apud Card. de Luc. de Offic. Vacab. num. 21. fol. 395. Ideo R. P. D. de Alte utriusque Equitis Bonaventure mandatum executivum pro fec. 7000. ab A. C. Cavallino obtinuit pro relevatione mediatis pretiis dicti Officii amissi, seu evicti contra D. Carolum de Alte alterum Coheredem Joannis Baptista. Unde commissa sibi per signaturam appellatione cum clausula, quid exequendum ad formam commissionis, dubitativa apud DD. ad mandatum A. C. fit exequendum? & affirmativa responsum.

Clara enim, & literalis est dispositio laud. R. P. D. Ferentilli, quod in causa molestiarum, seu evictionis contingentis ex quocumque capite, & causa super bonis assignatis Equiti Bonaventura pro suo prelegato, teneatur alter coheres datum pro rata supplicare, dicto Summario n. 4. cum qua etiam aperita conditione protestatus fuit dictus Eques bona vacabili, & Officium Secretariatus eligere, & non alias, dicto Summario n. 3. & pro hujus observantia se obligari heredes Jo. Baptista in forma Camera dicto Summario. 2. & 5. Unde cum supervenerit causa, ex quo Officium secretariatus fuit suppressum & Eques Bonaventura non habuit pretium, commissa dicitur stipulatio, & Carolus tenetur pro tanta domini ex dicta evictione secuta, ad Text. in l. 2. C. de evicti. Mangil. de evicti. q. 2. n. 3. & 4.

Minime refragari, quod Jo. Baptista in Testamento mandaverit vendi officia vacabilia infra sexennium, non post tempus illius hereditatis subire periculum amissionis; id est si heres Bonaventura, & Joseph eius successor officium de quo agitur per 50. & ultra annos retinuerint, dannum ex suppressione, seu evictione proveniens corum culpe sit adscribendum. Duplex enim occurreret responsio, altera, quod præceptum testatoris fuit refutatum ad illa officia, que in hereditate, se portionibus hereditariis remanserint; altera, per quibus constitutas permanent primogeniturem, & fideicommissio non autem ad illa, que Bonaventura in causa pralegati elegit, ut aperte indicant illa verba— Se però trā tauta da detto Cavalieri non si eleggerà qualche parte di essi per sua legitimis, & per detti Legati. Hac enim libera, & immunita esse voluit a quocumque fideicommissio, & gravamine, ibi legio che tanto legitima, come anco tutta il pudore degli, e pralegati a favore del detto Cavalier Francesco Bonaventura stava in tutto, & per tutto liberi, & immuniti da qualunque peso di fideicommissio, Primogenitura, & constitutions, e da qualunque altro gravame &c. di modo tale, che detto Cavaliero peso di quelli liberamente disporre, Summario numero 1. prout de similibus tories passim reperitur in Jure dispositum.

Alterata, quod Testator pricipiendo venditionem vacabiliu m animo evitandi periculum amissionis intellexit de pecunia vacationis ex causa obitus, non vacationis per ademptionem, aut evictionem, de qua penitus non cogitavit, ut optime explicavit R. P. D. Ferentillus in dicto laudo, ibi Testato l'Instrumento della divisione &c. in eventu, che uscisse il caso che si perdesse per morte di qualcovo glia quale Officio, Compagnia, o Monte vincibile, il suo vada a danno di quelle, nella cui portione fara decessito tal Officio, Compagnia, o Monte perda, senza per reingresso di cosa aliena dall'altro. Quod laudum cum fuerit in omnibus, & per omnia à Cardinali Vero spio Executori Testamentario approbatum propter amplissimas facultates eidem à Testatore tributas, perinde est, ac si ab ipso Testatore approbatum fuisse. L. item oratione, §. 5. Decimatione, §. quod causa que universi. &c. Rub. de Testamento, cap. 32. numer. 98. & ROT. in recent. dec. 598. numer. 15. versus hec ramen recipio part. 5. & dec. 55. part. 18. Dispositum autem in causa vocationis per obitum facit contrarium regulam pro comprehensione aliorum causarum prater exceptum, ut in 3 specie adverbit Cyriac. controu. 196. numer. 11. & dec. 275. n. 17. p. 15. rec.

Minus relevat, quod cum officium est pericolo suppres sionis obnoxium, evictio postmodum facta Principis se cura, tamquam ex natura rei proveniens, non posse à Bonaventura praeferi. Objectum enim procederet, sive future pericula Eques Bonaventura certans, & praescientiam habuisset; sed cum ignorante officium tamquam liberum acceptaverit, nec causa unquam opinatum futuræ suppressionis absque restitutione pretii cogitare.

Super Mater. De Testamentis, &c.

potuerit evictio, etiam si ex natura rei sit facta ab eo recte potest pretendi, ut probat Text. in l. si fundum. 27. ver. Nam si ignoramus, ibique glo. Cid evicti. Surd. conf. 311. n. 27. Cyriac. 4. controu. 196. n. 81. & seqq. & contr. 384. n. 26. Rota in rei. dec. 7. num. 12. p. 18. & in puncto Officie vacabili des. 184. n. 11. & 17. & 14. in fine part. 91 tom. 1. & in terminis divisionis tradidit Bald. in l. familiari. 3. & 4. ver. sicut debet intelligi inter scientes. Cid. fam. Breve. Alex. conf. 21. num. 13. vol. 5. Menoch. pr. sumpt. 186. n. 6. Michalor. de fratre. p. 3. g. 19. n. 3. & seqq. Peregr. de fideis. art. 52. n. 56. & Fisar. de sub. 9. 509. n. 26. Bellon. de inv. acrof. c. 1. o. 9. n. 41.

Ultra quod objectum cornuit, ex quo tam Bonaventura in eius electione, quam Arbitrus in laudo, in causa quarumcumque molestiarum, vel evictionis undecimque, & quacumque ex causa provenient, reservarunt amplissimum regrefactum ad alios, & refecionem omnium damorum, Summario dicto n. 4. & idecirco, five scientes, five ignorantes illud elegit. & acceptaverit, adhuc debetur evictio, quantumvis a rei natura proveniat, ut sequendo Magistrat. dec. 15. 2. n. 4. & 5. p. 6. 2. divers. firmat Cyriac. d. contr. 196. n. 113. & contr. 478. n. 109. & seqq. & contr. 386. n. 5. & seqq. Rot. cor. Dunoz. jun. dec. 27. 7. n. 9. & in rei. dec. 184. n. 8. & seqq. p. 9. & dec. 395. n. 13. & 14. p. 15. & dec. 393. n. 8. p. 16.

Necrefert, quod Carolus tamquam succedens ex proprio per in Primitigenitum Jo. Baptista non sit obnoxius pacto evictionis nisi dividet inter divites gravatos, quod solum afficit heredes condividentium, & consequenter contra cum non possit agi executive. Tunc qui cum coractus obligatio Camerali valuit gelitus fuerit bona fide inter heredes, & condividentes prefatos, profecto etiam afficit

8 ulteriores substitutos, & bona fide immiscari, ut in principio firmavit. Rot. in rec. dec. 341. per tot. & signatur in principio, & n. 15. ver. Aut vero, et n. 16. p. 17. confirmata in dec. 55. per tot. & signatur in principio, & n. 17. ver. aut ipsi volunt. 18. Tum qui cum tale pactum fuerit in forma judiciali ordinatum, five approbatum a Cardinali Vero spio Executori Testamentario mediante Ferentili arbitrio proprii amplissimas facultates eidem Cardinali Teltarioribus tributas, tam circa divisionem faciem, quam arbitrandi super dicti Ferentili condividentium, perinde est, ac si eis facilius Testatoris, & expresa ciuietum voluntas, ut per alias. Iusta in s. Altera quod Testator.

Minime etiam adveratur, quod cum Officium sit personalis, & vitalium, pactum etiam evictionis pro eo promissum restringetur ad perfam, & vitam Equitis Bonaventurae tantum, non autem prodebet post R. P. D. Joseph, in cuius persona per regnacionem consideratur diversum Officium tamquam de novo creatum, pro quo non fuit promissa evictio. Etenim licet possit subtiliter considerari aliqua diversitas respectu tituli, & vacationis per mortem, quia fuerunt translati mediante beneficium Apostolico in personam Joseph filii; attamen respectu effectus, & substantias, de quibus in presenti agitur, nulla adest diversitas. Attentum est in specifico Decreto reservationis fructuum, & libertate dispositionis, Dominum Officium semper extitit penes Bonaventuram, & cum illius hereditate transfuit, ita per resignationem solum factum translatum periculum vita cum affectu Apostolico in Joseph, qui properat ipsum nomen, & titulum, five ut dicitur Tela di ferro semper gesserit; ad tracta per Rot. post Pacifico, de Salvian. dec. 151. num. 1. & 2. & coram Dunoz. Jun. dec. 986. & 1005. coram Cavalier. dec. 603. & coram Cels. dec. 337. utroque nam. 1. & seqq. & coram Ubago decif. 3. per tot. & in Romana Societatis Officii 29. Novembri 1681. & 12. Januarii 1682. coram Reverendissimo D. Praeside Granaten. nunquam vero creatum fuerit novum Officium, aut novus Officialis, quod solum tunc fuit, quando Officium vacat, & redit ad Papam, non quando Papa subrogat unum Officiale in locum alterius non a terra substantia, vel identitatem Officii, ut in puncto distinctionis Rota in hac Causa Roma Officiorum 19. Junii 1680. & Aquerensponsum, verbo, quod est animi, impresa apud Cardin. de Luca in tract. de Offic. Rom. Cur. fol. 387. & 17. Martii 1581. §. Hinc sublatum, coram Reverendissimo D. meo Decano, apud eundem Cardinalem de Luca ubi supra fol. 394. Praefatam etiam in divisione iam facta Carolus, & Paulus, cum authores fortiti Officii demonstravit eventus, dum in suppressione fecuta de ordine Sanctissimi demandata fuit refutatio preter cuiuscumque officiali, quod ipse, vel eius Authorum resigneantur Camerali perfolvissent, ut in Bulla imprestita apud Cardin. de Luca de Offic. Rom. Cur. num. 1. fol. 41. & haec ratione eidem Joseph fuit denegata restitutio, quia non constat. Ita, Jo. Baptista, vel alios resigneantur eius Authores primum Camerali perfolvissent.

Dic. ad Theat. de Luce Vol. III.

Stante igitur vera identitate Officii cum sola mutatione periculi vita, & cum Joseph illud habeat non proprio, sed hereditario nomine Patris, ipsi tamquam heredi negari non potest actio pro evictione, prout expressè illa servata fuit contra hereditatem Jo. Baptista.

Similiter nihil facit Text. in l. cum Pater. §. evictis, de leg. 12. ad proban, quid pro rebus uni ex fratribus prelegatis, ab altero non praetulerit evictio, ad evitan. invidiam: quia fatis esse responderet in facto, quod illa fuit per obligacionem Camerali promissa, & sic dispositionem Text. non intrare; nihilominus etiam respondetur illum loqui de prelegato confitit in certare, & specie secundum sublata, & executionem, ut explicat d. Text. adveretur Guzman. de evicti. quinf. 27. num. 25. Garz. de expen. & meliora. c. 4. n. 18. hic autem agitur prelegato confitit secundum substantiam in quantitate, & secundum executionem, seu solutionem in genere, ibi latitia, & prelegato studi. 50. milia da consueta gravis opera mihi hinc a tua elezione, quo causa denegari non negat evictio, quidquid dicat Mangil. de evicti. q. 67. n. 34. qui non examinat materiam, sicut magistratiter perpendit Guzman loco supra alleg.

Vel loquitur in prelegato facto uni tantum ex filiis, fucus ut in presenti, quando adegit recompensatio favore alterius; cessaat enim tunc invidia, & evictio debetur, ut distinguat idem Text. in l. cum Pater. 79. §. evictis, & ibi glo. ff. de leg. 2. tradit. Valafe. de partis. cap. 37. num. 17. Vel non procedit, quando constat de contraria voluntate Testatoris, ea enim concurrente, ut in hoc casu, debetur evictio etiam in prelegato facto uni ex filiis. Ruin. conf. 212. n. 14. l. 1. Cabill. de evicti. §. 4. n. 23. & verfe. Ego iust. Guzman. ubi supra d. 2. 25. n. 25. cum seqg.

Denique quod obicebatur de defectu intimationis molestiarum à Camera, illatarum visum fuit non attenden cum fatis notiorum sit, ad illas evitandas caufam fuisse bene defensam, ita ut meliores non possident D. Carolo defensiones competere, ut videat ex dicta & reprobatur. Ego iust. Guzman. plema materia examinatur, & discutitur.

Caterum hinc degulsa dicebant DD. ad faciliorem resolutionem causa, cum caterogin omnes exceptions à Carlo oppositæ, ut requirent alio tempore indaginem, non meantur confidenter, in hoc executive iudicio vigore obligacionis Camerali agitato, pro quo capta fuit præfatis refolutio, utraq[ue] parte informante.

R. P. D. URSINO.

Soleptana Bonorum.

Luna 3. Martii 1687.

4. R G U M E N T U M.

In divisione, verba que preferunt donationem, non immutant contractum divisionis, sed refoluntur in pactum de non petendo.

S U M M A R I U M.

V Erba donationem preferentia in divisione apposita non immutant naturam contractus divisionis, sed refoluntur in pactum de non petendo.

2. Non diversi non frustari.

3. Non possit contractus pro parte approbari, & pro parte reprobari.

D E C I S I O XII.

Q Uiam nos hodie in gradu appellationis ad me interposita sita Andreas, & Dominicus fratre de Mauris dupli ex fundamento studare conantur intimationem sententiae Rotalis a Reverendiss. D. meo Decano prolatæ quod normam decisionis coram eodem edita. 1. Julii anno præterit definitum fuit portionem P. Silvestri esse detrahendam ab hereditate Jo. Baptista, habito respectibus in divisione illi obvenitorum, sicuti minus facientdam esse novam divisionem: altero feliciter, quod tametsi in divisione iam facta Carolus, & Paulus, cum authores fortiti Officii demonstravit eventus, dum in suppressione fecuta de ordine Sanctissimi demandata fuit refutatio preter cuiuscumque officiali, quod ipse, vel eius Authorum resigneantur Camerali perfolvissent, ut in Bulla imprestita apud Cardin. de Luca de Offic. Rom. Cur. num. 1. fol. 41. & haec ratione eidem Joseph fuit denegata restitutio, quia non constat. Ita, Jo. Baptista, vel alios resigneantur eius Authores primum Camerali perfolvissent.

R. 3 pars

Mantissa Decisio XIII. Lib. IX.

R. P. D. BENINCASA.
Romana Divisionis Vinea seu Viridaria.

Luna 14. Febr. 1689.

ARGUMENTUM.

Præscribitur modus, cum quo iudex debet procedere in divisione inter compositores, qui petant prælationem in eadem re quæ dividi debet.

SUMMARY.

- 1 **C**ommunio inter compositores solet ut plurimum parere & diffidit.
- 2 **I**njustitia semper obstat, ne causa transeat in indicatum.
- 3 In divisione in qua commode decidi non possunt, sub litatione inter compositores posuntur, ut majori oblatori remaneant restatio pretio socialis portionis.
- 4 Qualiter res praemittuntur divisibilis.
- 5 Divisio rei quæque detrimetum perire nequit, per indicandum mandari non debet.
- 6 Primum rusticum est de sua natura divisibile.
- 7 Accessorium non potest sub diversa principia determinatione venire.
- 8 Emanuicativa probat contraeunciantem, qui illam nequit impugnare.
- 9 Iudicis tributum arbitrio in determinando modo divisionis rei communis.
- 10 Et valens etiam alter ex condominis aliquando totam adiudicare.
- 11 Id tamen procedit, si quilibet ex condominis reipotest adiudicationem.
- 12 Litationis locus est, quando alter ex compositoriis vole prestitum offerat.
- 13 At etiam quos condomini ad equaliter oblationem parati altercentur.

DECISIO XIII.

Dominus Tiberius, & Petrus possidentes communem fundum ad usum Viridarii, ut primus ex eis præstebat, seu potius simplicis Vinea, juxta fenum alterius cui in antiqua possessionis communione, que ut plurimum dividisti auctam prebet inter compositoriis, ut agnovit Papinianus in l. cim. Pater S. Dilectissimis, ff. de leg. 2. permanere cum hujusmodi essentialibus coheretur contractui divisionis bonorum, ibique ad appositum reciprocis dignoscatur pro bono pacis ad conformandam divisionem, ne scilicet sub praecitu inqualitatis possent inter fratres suscitarit nova iuris, & contentionis, aptum quidem non est ad innundandam naturam ipsius divisionis, cuiunque famularum faciendo iam transire in contractum vetę donationis; sed resolvitur iurem ipsorum contrahentium in pactum de non petendo, ne ducendo de inqualitate divisionis, ut prater plures Doctoꝝ relatos in decis. prioris instantie, §. fin. tradit Palma Jun. alleg. 145. num. 4.

Nec demum magis faciendum subdebant de argumento deducto in evictione intentanda per Tertium. Quoniam illud non procedit quod ipsos fratres de Mauris, qui cum exercitum in portionibus obvientis Carolo, & Paulo eorum Authoribus, consecuti jam fuerint pinguiores portiones omnium bonorum divisionum, sive etiam majorum partem ratate fideicommissarii P. Silvestri, non posse modo nisi ejusdem residuum à Jo. Baptista, fieri illius hæreditate prætendere, & communiter evictio intentata non nisi pro hac reddituali rata exerceri possit; & sive fani ratio militari respectu terrarum evictentur, posita autem diversitate rationum inter unum casum, & aliū, cessat fine dubio partis illationis, ut constulit Anan. conf. 22. n. 2. Castell. controv. lib. 2. c. 2. t. 4. n. 156. & 168. & 179. & Rota dec. 633. n. 21. p. 18. rec.

Vindicata igitur ab obiectis priori parte Rotalis sententia, clare quoque effulsi justitia ejusdem quod alterum partem, ubi quatenus detractio portionis P. Silvestri fieri non velit modo superius expresso, decernitur deveniendum esse ad novam omnium bonorum divisionem, rescipla in rotum, & improba antiqua divisione, ne alias unus, & idem contractus diverso iure censetur, illumque fas sit favorabili parte acceptare, & in altera minus utili reprobare, contra ea, quae docent Bald. conf. 22. sub n. 1. vers. quia istud negotium lib. 2. Surd. conf. 576. n. 31. & Rota dec. 541. nn. 17. p. 18. rec.

Et ita utraque parte &c.

Quod attinet ad individualitatem fundi, in quo multum informantes intulabant partim DD. defatigavit, quia licet pluralitas fontium domus contradicitur, in longum protracta amplitudo viarum, tanta denique extensio Jugerum, quibus illud componitur, commodam ejusdem subdivisio- nem suadet videbunt, cum alia de sua natura res quilibet sit divisibilis, juxta mentem Philosophi, cui adhaeret Bart. in l. si cuiuslibet lib. 3. ff. de servit. & dicit Rot. coram Capic. dec. 36. n. 1. Gratian. dec. Marchia dec. 109. n. 25.

Attamen in accessu ad locum differentia ob hanc causam facta, contrarium manifeste apparuit; quia cum absque considerabilis detrimento pretii prefata singularum partium subdivisio fieri non posse compertum fuerit, validum infurgit argumentum individualitatis rei, per quod iudeo moveret, ut a petita divisione abstineat, & illam petentes recusat; Bald. in l. Arbor S. Vestigio, ff. comm. divid. Ruin. conf. 549. 5 num.

Super Mat. de Testamentis, &c.

263

n. 8. lib. 4. Vamefius conf. 4. num. 8. Tiraquel de verrall. §. 1. Glos. 11. num. 15. Cabed. dec. Lustian. 102. nn. 8. part. 1. & Rot. coram Merlino dec. 625. n. 6.

Parum relevante, quod cum fundo controversio unita reperiatur Vinea fatis ampla, haberi debet tamquam corpus rusticum, quod est de sua natura divisibile, Rota dec. 199. num. 10. & dec. 287. num. 2. par. 18. rec. Quoniam cum haec accessoria sit, & quasi membrum corporis ex sui descriptione nobilis, & deliciosa, non potest sui diversa determinatione 7 venire, ad text. in l. 1. s. Adu. ff. de serv. ruf. prad. ibique Alex. quod impugnat Petrus non valer, qui in emptione ejusdem hoc admisit, dum si placitum fuit cum encyclica, quod fundum venditum est ad usum Insignis, & ad Viridarii delicias portus definitum, quam ad utilitatem, optimè 8 Genua de verb. enniatis. lib. 1. quaq. 4. num. 92. Rota cor. Bu. ratt. dec. 690. nn. 8. & coram Cerro dec. 190. nn. 7. & seq.

Verum DD. admisso quoque fundo pro individiabilis, non exinde sequi conseruit, quod à jam factam adjudicationem favore Tiberii extra iurifictionem devenerit potuerit. Quamvis enim in hac materia totum tributarum Judicis Arbitrii, Arctini. conf. 156. num. 4. in fin. Menoch. de arb. lib. 2. centur. 2. cap. 123. num. 6. Magon. destr. Florent. 46. numer. 2. ita ut etiam alteri ex condominis possit totam aliquando ad. judicare rem controversum, Dec. conf. 15. numer. 38. lib. 1. Fontanell. de pat. clausul. 4. glos. 9. part. 2. num. 75. volum. 1. Franc. dec. 160. aliquid in contrarium addidit; non tam hoc procedere dicebatur, ubi inter eosdem condominos super prælatione sui contentio, & quilibet ex compositoriis communis rei adjudicationem petat; tunc enim semper in iusta dictum sententia, que illam potius unum, quam alterius favore omnia litatione decernit, text. eft expressus in l. 1. Om. ad officium. ubi Bart. & Bald. C. comm. divid. Barb. super eod. text. n. 6. Velaf. de partition. c. 22. n. 17. Gutierrez. de suram. p. 1. & 58. n. 6. Ciroc. discept. 68. n. 80. Capyc. dec. 36. n. 1. Gratian. dec. March. 169. n. 25.

Non subsistente replicacione, quod litatione tunc solum locus sit, quando alter ex compositoriis vle premium offerat comparative ad veram estimationem rei, Cancer. var. refol. lib. 3. cap. 15. n. 10. Faber. in C. lib. 3. tit. 57. diffin. 14. Barz. dec. 160. aliquid adducti pro Tiberio; Quoniam cum semper occurri debet præjudicium compositoriis, non solum quando oblatio facta non aquaret iustum premium rei controverza, hujusmodi juris remedio prouisum fuit, sed & etiam quoties ad aqualem oblationem parati altercantur condomini super prælatione, ne quos conditio pretii, & postulationis jus fecit æquales, æqualis equali subjaceat iudicis arbitrio, ad tradita per Bart. & Bald. locis supra citatis, quos sequuntur Fontanell. Felic. Michalor. Amat. Gutierrez. Velaf. Ciroc. Gratian. aliquid omnes jam supra relati. Et ita utraque &c.

REVERENDISS. D. EMERIX DECANO.

Auximana Divisionis.

Luna. 22. Junii 1693.

ARGUMENTUM.

Inter Heredes ad petitionem unius fieri debet divisio, non obstante pacto de non dividendo, & longissimo tempore ac etiam si bona sunt sub lite, & ab altero prætentandur ad se pectare.

SUMMARY.

- 1 **N**emo invitus cogitare stare in communione.
- 2 **E**t locus est divisionis non obstante quicunque longissimo tempore.
- 3 **D**iviso pectat non obstante pacto de non dividendo.
- 4 **D**iviso debet concedi non obstante quid bonis prætentandur illiciunt qui dividere renunt; ut pendente liceat quis actum compendiatur, valens recipiunt fructus percipere.

DECISIO XIV.

Domini responderunt locum esse divisioni per Ludovici cum petitio Bonorum, que ipse in communione posidet cum Metello, quia nemo invitus cogitare stare in communione, ad Text. in l. fin. C. comm. divid. Rot. dec. 50. nn. 1. coram Buratt. & dec. 69. n. 15. coram san. me. Alex. VIII. Non obstante lapus cuiusvis longi temporis, ac etiam pacto, seu prohibitione, si forsitan adest, de non dividendo in perpetuum, quia hoc iudicio celari longi temporis prescriptio, juxta Text. in l. 6. Unus individuum, C. in quibus casu, cest. long. temp. p. 1. Sord. conf. 260. n. 9. & 10. coram san. me. Alex. VIII. ac padum, seu prohibito de perpetuo non dividendo non substitetur, Ad text. in l. in hec iudicium, §. 1. convenit, §. 2. commun. divid. Alex. in l. fin. s. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. &